

[Fogh Rasmussen]

overordnede synes, at det er en god idé. Der ved kvæles mange nye initiativer, og nytænkning og omstilling bliver hæmmet.

Det er disse svagheder ved den traditionelle styringsmodel i den offentlige sektor, som moderniseringsprogrammet tager sigte på at fjerne eller formindske. Det sker gennem decentralisering og selvregulering. Det sker ved nye budget- og bevillingsmetoder, som alle har det fælles sigte at styrke de enkelte ansattes rolle i det daglige.

Selvfølgelig skal organisationerne for offentligt ansatte inddrages i gennemførelsen af moderniseringsprogrammet. Det er vigtigt at slå fast. Det har hr. Ivar Nørgaard megen ret i, men der er også et men, som er vigtigt at føje til, nemlig at så må organisationerne på en række områder også grundlæggende ændre holdning til mange ting. Dette siger jeg egentlig ikke mindst henvendt til hr. Carsten Andersen. Der er flere områder, hvor organisationerne må ændre holdning. Organisationerne må i større omfang indstille sig på, at de enkelte ansatte får lov til som enkeltpersoner at bidrage aktivt til omstillingen i den offentlige sektor. Jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at mange gange er det ikke blot den centralistiske styringsmodel, som jeg beskrev før, der er årsag til, at nye initiativer kvæles. Mange gange er det også organisationerne, som er med til at forhindre, at nydannelser kan finde vej op igennem systemet, og her tror jeg der er behov for nytænkning fra organisationernes side, en nytænkning, som frigør den enkelte ansatte, sådan at den enkelte i højere grad kan bidrage positivt til omstillingen.

Det er også nødvendigt med nytænkning fra organisationernes side, således at det bliver muligt at nedbryde en række stive skranker, som i tidens løb er blevet bygget op, og som er med til at hæmme en fornuftig tilpasning til de nye tider. Det er skranker, som ofte er blevet etableret og vedligeholdt af organisationerne. Så samtidig med, at jeg fastslår det vigtige i, at organisationerne bliver inddraget i gennemførelsen af moderniseringen af den offentlige sektor, opfordrer jeg altså også organisationerne til selv at igangsætte deres egen moderniseringsproces, således at moderniseringen af den offentlige sektor også bliver en modernisering af organisationernes hele rolle i dette spil.

Som afslutning skal jeg blot sige, at den dagsorden, som hr. Carsten Andersen har foreslået, ikke fjører meget væsentligt nyt til tingenes tilstand. Jeg synes faktisk, den er inderlig overflødig, og jeg mener ikke, at det bidrager meget ekstra, at hr. Ivar Nørgaard har foreslået en lille ændring af den.

Da hr. Kofod-Svendsen ikke kan være til stede, skal jeg på kristeligt folkepartis vegne sige, at man tilslutter sig hovedlinjerne i det, jeg har sagt her, og også mener, at det dagsordensforslag, som er stillet, egentlig er lidt overflødig.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er næsten at opfatte som et led i moderniseringsplanen, når hr. Fogh Rasmussen kan bruge så mange positivt ladede ord om regeringens moderniseringsplan, som netop er blevet lanceret ved hjælp af meget positivt ladede udtryk. Sådan gjorde præsident Reagan og hans folk også, da de for nogle år siden introducerede en moderniseringsplan, som på mange, mange måder ligner den moderniseringsplan, som vi nu er udsat for her i landet.

Da vi drøftede budgetreglerne i folketinget i november måned, sagde vi fra SFs side, ligesom vi har sagt i finansudvalget, at vi ikke har noget imod, at man gør en hel masse for at undgå unødigt bureaukrati og for at rationalisere den offentlige sektor. Vi er ikke så naive, at vi vil påstå, at alt i den offentlige sektor fungerer, fuldstændig som det skal. Vi mener, at der kan være brug for opstramninger på nogle områder, men den måde, som hr. Fogh Rasmussen her beskrev arbejdsgangen i den offentlige sektor på, den måde, som han viste at man arbejdede hierarkisk og bureaukratisk i den offentlige sektor på, tungt og trægt, den måde kan jeg ikke genkende fra det virke, jeg har haft i den offentlige sektor. Der kan være teknokrati sådan nogle steder, men at personalet skulle være så fuldkommen stumt og så fuldkommen afhængigt af, hvad en eller anden leder siger, vil jeg vove at påstå er at tegne et meget forældet billede af, hvad der foregår i en meget stor del af den offentlige administration.

Det viser sig i disse dage, at borgmestrene kan sige nej til at deltage i charmeoffensiven for denne moderniseringsplan. Personalet har det nok vanskeligt. Det har vist sig, når vi